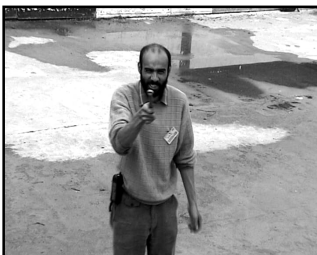

Atentátní série pokračuje!!!
Zvukař Mates objevil dnes čirou náhodou ve svém ranním čaji „ostrý kulatý plíšek“ (podle informací FBI jeden z prototypů tzv. nákusné miny), čímž si s velkou pravděpodobností zachránil holou tvář. Odložil bombu na okraj stolu a nevěda co činí, pustil se v naivní důvěře do své (speciální) porce žemlovky. Když ale pocítil ostrou bolest v zubech, tu mu konečně zatrnulo. Uvědomil si, že mu cosi páře horní tvrdé i měkké patro, ucítil železitou pachutí krve a vytáhl malou narozlou kapesní skobu. „Usiluje mi snad někdo o život?“ položil si nevěřícně otázku. Nato doličné předměty roztřesenou rukou správně odevzdal nám. Osobně jsme vypátrali, že byly vyrobeny na území ČR a kde se v pokrmech vzaly. Protože však byl do redakce dostatečně včas doručen tučný úplatek s obsahem mouky a cukru, odmítáme se k této kauze už jakkoli dále vyjadřovat. ♦ Chlapům nenaléváme (ani Edovi) - takováhle cedule visela včera večer na baru. Dneska jsme totiž od 6:00 stavěli lešení na zimáku. ♦ Aktuální zpráva: Páší již prohrál ve svém boji s přírodou a na jedenapůl hodiny usnul.

Každé město má svoje pečlivě skrývané tajemství. Ani Telč na tom není jinak. Pojdte s námi navštívit místo, o kterém ani domorodí nemají tušení ... Sraz na na náměstí okolo púlnoci

CORA
COMPUTER & SYSTEM

trialog
computers

ZPRAVODAJ 12/2000 - Během roku velmi nepravidelný, zato o Prázdninách v Telči každodenní... Jeho stránky jsou číslovány a po vložení do desek u nás zakoupených tvoří skromnou připomínku toho, že se máme. Redakce: Tuřín, Zuzka. [Homepage: www.webhouse.cz/telc_folk](http://www.webhouse.cz/telc_folk), e-mail: medved@jitel.cz

Don't worry, be country

„To, že jsem tady s jinou kapelou, neznamená, že bych odešla od Nezmarů, ale mám už tolik písniček, že se mi všechny k Nezmarům nevejdou,“ uvedla se po první písničce Pavlína Jiřová. Je to pravda pravdoucí, Pavlína skládá jak o život. Že se nejedná o písničky leďajaké, spolehlivě přesvědčila včera večer narvané nádvoří. Když ji na pódium přišlo doplnit její ... a basta, vypadalo to na comeback Druhé mízy Vojty Zichy, poněvadž prolnutí těchto dvou sestav je více než těsné. Pavlíniny melodie mají ten zvláštní rys, že posluchače často překvapí, kam se ty notičky zatočí. Komentovat kvalitu Pavlínina zpěvu snad nemusím, ona je prostě skvělá. A tohle

všechno umocní perfektní aranžmá různých instrumentalistů, prostě cool.

Věra Martinová nastoupila na pódium nachlup stejným způsobem jako předchozí protagonistka – sama s kytarou. Na rozdíl od ní se však žádné doplnění stavů nekonalo a Věra hrála jako písničkářka celý večer. Možná úskalí kytarového doprovodu (hrajte sami hodinu, aby to nebylo stejné) zvládla na výbornou, navíc jí ve čtyřech písničkách sekundovala Pavlína. Nekonala se tedy žádná konkurence, nýbrž spolupráce – však ona pro ni Pavlína i skládá (to je autorský přetlak, co?). Rozesmál mě jejich dialog, když Věra Pavlínou pozvala na pódium. „Hele - kamarádka, jde, ani

*Pohroma!
Obyvatelům Telče běhá mráz po zádech. Městem otřásají zlé zvěsti, matky s křikem zavírají své děti, v podloubí zpívá hrbatý chodec, po obloze se honí mračna, psi prskají nad kanálem, žebračka si vynadává z mošny mejdlíčka a přepočítává bradavice, vilní kocouři kují pikle na starých půdách obnažující drobné ostré zoubky, neobyčejný zvrhlík se probírá prsty na nohou, zelené housenky oblézají růže a vyhýbají se krvavým stopám na trnech, Bílou paní bolí hlava, harmonikáři se lepí jazyky na hůl, v gulášové polévce na dobírku se vykoupal potkan, hrobník obchází langoš. Podivné úkazy se plouží po římsách a obyčejný občan se topí v žumpě nevědomosti.
Co s námi bude?!*

-zuz-

Vlasta Redl & KDJ

Jarmark

zimák

Záhada města Telče

happening

na tajemném místě, čtete vzadu

Chesed

ambit kostela sv. Jakuba

Karel Plíhal

Cymbelín

zámecká zahrada 22:30

Orel neloví mouchy.

co bylo?

Trní na Kocouru

Jakub Lis se včera nekompromisně rozhodl, že přšet nebude a nechal postavit aparát na náměstí, takže Trní mohlo svým folkem hraným na bluegrassové nástroje obšťastňovat i kolemjdoucí turisty (což by se jim v uzavřené Lidušce moc nedařilo). Hned první pohled na kapelu přinesl překvapení – místo housličky a zpěvačky v jedné osobě na pódiu stála úplně jiná „pouzezpěvačka“. Ale dlužno říci, že výborná – ostatně stejně jako frontman Pavel Těžký. Těm dvěma to zkrátka suprově zpívá jak sólově, tak v trojhlase společně s M. Krajíčkem. A jak to dopadlo s tím deštěm? Vyhral zvukař, z čehož vyplývá, že nejen štěstí, ale i počasí odváznému přeje.

-luc-

Atentát na Stráníky

Nečekaná věc se stala na včerejším nádherném (byť diváky málo navštíveném) nocturnu v Konviktu. Uprostřed písně se na Veroniku zničehonic rozzlobil duch milé Perchty, jejíž obraz zdobí i telčský zámek, a zezadu ji zákeřně přetáhl sbitými prkny, které zastupovaly dveře. Zpěvačka to však za pomoci zvukaře stařečně ustála.

-luc-

Odposlechnuto na náměstí

U stolku sedí dvě kamarádky a čtou program Prázdnin.

„Půjdeme běhat v neděli na Běh Terryho Foxe?“

„Mně se nechceéé.“

„Aspoň bysme zhubly.“

-luc-

„Po neděli s našema financema stejně zhubneme.“

-geo-

Negativní článek?

Milý Kamile, myslím, žeš mou reportáž (jen mou, Lucka pod ní podepsána není, jak mylně tvrdíš) vzal moc vážně. Máš-li chuť, podám ti face to face vysvětlení vět, jež se tobě zdají negativní a mně jen psané s trochou nadsázky a slangu. Rozhodně se ale bráním nařčení, že mám nějakou náказu. Včera jsem tůkal Zpravodaj s láskou a radostí do půl páté ráno, no - dělal bych to, kdybych se chtěl jen na někom vozit? A nejparadoxnější je, že jarretů koncert (i přesto, že hráli jinak než bych si přál) je v mém dodnešním telčském žebříčku spolu s Koubkem a Kalužemi na stupních vítězů...

-daw-

seriál

Byl jsem Velkým informátorem Kapitola 7: Těžké začátky u psacího stroje

Nabízíme exkluzivní ukázky z životopisného románu bývalého redaktora Zpravodaje Prázdnin v Telči.

Napsat Zpravodaj trvalo v roce 1991 celou hodinu, někdy taky čtyřicet minut. Záleželo na tom, jak rychle Jitule psala (já jsem tenkrát ještě neovládal klávesnicový prstoklad a dodnes vlastně píšu jednou rukou, i když rychle). Také bylo důležité kolik týdnů přišlo položit nějaký dotaz. Za ten „Co mám dělat?“ Medvěd zabíjel a já jsem brzy pochopil proč: „Nemáš co dělat? Jeď domů.“ A zabíjel jsem taky! I za jiné dotazy. Když byl papír zaplněn vycucanými texty, které jsem diktoval z patra a podle momentální nálady, vzal jsem černou tužku a prázdná místa vyplnil srdíčky. No co, bylo mi osmnáct. Jitule odesla do zadní místnosti, odkud se za tři hodiny vrátila rudá vzteky, černá od barvy a s padesátkou až stovkou Zpravoda-

pánové čekají na nový Zpravodaj

ložení) Zpravodajích plných fotek z odpoledne a hustě popsanych drobným písmem, se nám ani nezdálo. Stejně jako se nám loni nezdálo o Japoncích, kteří si pustí Žalmanův koncert na Internetu a pak zjišťují, kdy letí nejbližší letadlo do Telče.

Éra počítačů ve Zpravodaji začala v roce 1993. Tehdy byla poprvé redakce v Domě dětí. Zpravodaj ovšem vznikal na počítači jen z padesáti procent. Napsal jsem něco článků, vytiskl je a nalepil na čtvrtku jak se mi hodilo, a z té jsem potom kopíroval (když bylo na čem). Na výtvarné podobě Zpravodaje se tenkrát podílel Matěj, který s nůžkami a lepidlem vytvářel pomocí písmenek z novinových nadpisů zpravodajové titulky, protože editor T602 neuměl moc hezké písmo. Zpravodaj pak vypadal poněkud anarchickými a moc se jich do dnešních dnů nedochovalo. Ono je vůbec terno, mít všechny Zpravodaje z jednoho roku, protože já jsem je psal pět let a mám dva. Pokud někdo má všechny Zpravodaje Prázdnin v Telči vůbec, tzn. také z cyklostylového pravěku (já jich mám asi 30!), měl by být v Guinnessovce!

Skřítek

co bude?

Cymbelín

Stejně jako včerejší K+K band, i moravská kapela Cymbelín letos na Zahradě získala Krtečka od poroty. Tedy další partička, kterou nezbožňují plně amfiteátry, ale hudební kritici. O kvalitě jejich muziky jasně hovoří fakt, že desku vydali v Indies (po boku V. Koubka, Z. Navarové a jiných nekomerčních projektů).

-luc-

Mošny

V Brně už věhlasná vokální kapela se nám zítra přijede pochlubit, co nového jim do mošniček naskládal jejich dvorní skladatel Ivo Cívárek. Vydali totiž druhou desku, takže o novinky jistě nebude nouze. Jejich vícehlas je nezaměnitelný a jejich nadšení do zpívání příkladné.

-daw-

Nenechte si ujít!

Konečně zahájen předprodej na geniální akce:

10. srpna nocturno Gregoriánské chorály v kostele Jména Ježíš (100 Kč/ os)

13. srpna 15:00:38 Divadlo Sklep (150 Kč/ kus)

Jan Turek

Ranní

Měl bysem vstávat ve čtyři hodiny aby mi sousedka nekradla noviny. Když mi je ukradne tak půjdu za ní spolu je přečteme souseď má ranní.

koncert

Vlasta Redl začal s koncertováním tam a tam, v tom a tom roce vyhrál tu a tu cenu a potom vydal to a to album. Teď pracuje na tom a tom a až to dodělá, bude určitě dělat na jiném tom a tom a dnes zahraje v Telči toto a tamo... Takhle by se při vehementní snaze o co nejpřesnější představení očekávaného hudebníka dalo taky začít. Dovolte, vážení festivaloví hosté, udělám výjimku. Pomůžu si Vlastovými texty z jeho alb a zkusím vám lehce netradiční formou naznačit, co dnes můžete očekávat. Takže, co se týká hudby, připravte se na následující:

„...dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval, skupina spustila „Andulko Šafářová“...Dávejte pozor, všude je

plno muzikantů, chodí s písťalkou a brašnou plnou písní...Či že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal? Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela!... Podívej, celá planeta blázní!...Zahrajem na písťalíčku, jen pro tebe za hubičku...jsem hvězda a do první desky to mám deset let...Jsem špatný tanečník, neumím tančit, jak mi kdo píská... co lídí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí...umět tak zpívat jako když prší láva - tak že i d'ábel naleť!...všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem, tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát...Muziko, muzičenko, ty čarodějná, do pekla pro Ťa půjdu, jak jsi mi věrná!!!“

Luboš Roší

Pozor, pozor, pozor! Na vědomost se dává:

Zpravodaj se dneškem stává mediálním partnerem borce Pášiho, který chrabře přistoupil k závažnému kroku! Troufá si jako první nastavit laťku v soutěži výdrže funkční existence beze spánku za tento rok! Již odkroutil se ctí první čtyřriadvacítku, cílem je posunout příčku ještě o další den k dosažení celkového počtu 48! Jeho lhůta končí zítra, 5.8. 2000, ve 12:30 hodin přesně!

Kdo další se opovází vyzvat své protivníky na souboj?

S radostí přijímáme další přihlášky do klání!

Informace o průběhu lámání rekordů přirozeně otiskneme...

Jak se staví lešení?

vezmeš trubku
nandáš trubku
nandáš žabku
utáhneš žabku
kurva, blbě
uvolníš žabku
sundáš žabku
sundáš trubku
vezmeš jinou trubku ...

osobní svědectví
Edy a Tomáše

Vlasta Redl

